

Čtvrtletník

Jablíčko

časopis Sociálních služeb HB

Číslo 3/2024

50. vydání

www.ssmhb.cz

Strana 4

Mikulášská nadílka
v Domově

Strana 5

Oslavili jsme
výročí!

Úvodník

Vážení čtenáři, nacházíme se v adventním vánočním čase. Tento čas vede k zamyšlení a ohlédnutí se zpět. Scházíme se se svými rodinami a vzpomínáme na ty, kteří nejsou mezi námi. Uvědomujeme si, jak důležité jsou dobré vztahy mezi lidmi, vzájemné porozumění a láska. Ráda bych Vám všem popřála to nejcennější, co si zejména v dnešní době

uvědomujeme, a to zdraví Vám i Vaším rodinám. Také bych ráda poděkovala svým kolegům v sociálních službách, kteří se starají o naše klienty a přináší jim do jejich životů radost.

Krásné požehnané Vánoce!

**Vaše Magdalena Kufrová,
ředitelka SSMHB**

Přání zástupců města

Vážení a milí čtenáři, rok se s rokem sešel a nastala doba, kdy se blíží asi ty nejkrásnější svátky v roce – Vánoce. Nastal nám nejkrásnější čas v roce, čas vánoční, čas radosti, čas očekávání, tužeb, zázraků, splněných přání, náhodných setkání, společných chvil s nejbližšími i čas vzpomínek. Je to i doba, která i nás, dříve narozené občasy opřádá kouzlem nostalgie a krásných vzpomínek. Dovolte nám proto, abychom vám v tento čas popřáli krásné a pohodové svátky vánoční, plné

šťastných a srdečných chvil a do nového roku vám popřát zdraví, štěstí, lásku, úsměv a pohodu. Zároveň nám dovoluňte poděkovat všem zaměstnancům, spolupracovníkům i dobrovolníkům Sociálních služeb města Havlíčkova Brodu za jejich každodenní práci i za to, že rozdávají úsměv a porozumění. Přejeme všem klientům, zaměstnancům a jejich rodinám hodně zdraví a lásky. Krásné Vánoce a šťastný nový rok 2025.

**Vladimír Slávka
Ivana Štrossová**

Přípravy na Vánoce v Domovince

Vánoce už pomalu klepou na dveře, ve městech svítí ozdobené stromečky, v obchodech hrají koledy a v domácnostech začíná vonět cukroví. I my v denním stacionáři se snažíme s velkou pomocí našich šikovných klientů navodit tu krásnou atmosféru. Zpíváme koledy, ozdobili jsme si okna a stoly, vyrábíme svícný a vločky a začínáme péct cukroví. Spolu s klienty vzpomínáme na tradice a zvyky našich předků, na dárky, které jsme

buď darovali nebo dostali a utkvěly nám v paměti. Vánoční čas tehdy býval obdobím klidu a pohody. Venku padal čistý, bílý sníh, děti chodily domů zmrzlé, ale šťastné. Poslední dobou jakoby se z našich srdcí vytrácelo kouzlo vánoce. A tak bychom Vám všem rády popřály klidné, láskyplné Vánoce a v roce 2025 pevné zdraví, hodně lásky, pokory, empatie a vděku, že můžeme dělat tuhle práci, která je tolik potřebná a krásná.

Předvánoční čas

V domově pro seniory Reynkova Havl Brod, nastal předvánoční čas plný pohody. Už tak stále vzornou čistotu přišly vylepšit uklízečky prý "předvánoční úklid" a důkladně vysmýčily každý kout pokojíčku a u mne i na parohách mého životního jelena (kterého mi paní ředitelka dovolila mít stále u sebe) i prach na hodinách a odtažených skřínkách. Moc si takové čistoty vážím a budu jí stále udržovat.

V našem domově se nikdo kdo může a má zájem se nemusí nudit. Občas přijde nějaký muzikant a zahraje nám, dnes tu byly děti z mateřské školky (asi 30) a předvedly nám své vystoupení.

Pro zájemce "něco tvořit" máme každý den čas na "pracovní terapii" a tam může každý uplatnit svou fantazii. Tuto sku-

pinu řídí vychovatelka SIMONKA (kterou jsem si s veškerou úctou poctil jménem Bůh, který je taky všudypřítomný) a ta nám umožňuje tvořit to co kdo umí a zvládne. Opatří potřebný materiál, pochválí, povzbudí a stálá naše skupinka se ráda vrací na hodiny terapie. A za chvíli vidím Simonku jak roznáší jídlo po pokojích.

Použité prádlo stačí dát na skříňku u dveří a službu konající ošetřovatelka jej zanese do prádelny a zpravidla druhý den se prádlo vrací čisté na stejné místo.

Stále si uvědomuji jak tento domov poskytuje klidné a bezpečné stáří v poslední části života. Tady každý může všechno (ve slušnosti) a nic nemusí. Netrápí nás žádná pracovní povinnost, zdražování, výkyvy počasí ani mezinárodní situace.

Chci tímto svým článkem PODĚKOVAT vedení tohoto domova jak kompletně se o nás starají i po zdravotní stránce (léky a potřebné lélařské vyšetření)

Jídlo většinou dobré ,každého nasytí a 5x denně jej dostane až na stůl do pokoje.

To všechno není samozřejmost... za tím je skupina obětavých lidí, kteří se o nás starají a někdo je řídí a někdo (Sociální služby města Havl. Brod) toto moderní a pohodlné zařízení postavil a dál řídí... Za nás všechny co tu žijeme chci PODĚKOVAT všem co se na tom podíleli a podílejí a popřát jim zdraví a spokojenost jakou tu prožíváme my vaši klienti.

Jindřich Pecha

Mikulášská nadílka v domově

Ve čtvrtek 5. prosince nás navštívili čerti, Mikuláš i andělé a naši obyvatelé si tak mohli užít legraci, zpěv koled a každý dostal i malý balíček dobrot.

Oslavili jsme výročí domova!

Pokračování

z minulého čísla.

Velká dvoupatrová budova, kde byly třídy Lidové školy umění – „Lidušky“, a tam nás pan učitel Cyrány – byl slepý – přezkoušel, kterak vnímáme rytmus. Bylo to jednoduché a rychlé, vyřukat, spodní hranou tužky, nějakou lidovou písničku. Já dostal zpěvavou: „Já do lesa nepojedu, já do lesa nepůjdu“. Prošel jsem. Maminka si přála, abych se učil na akordeon, její otec hrál na harmoniku, ale byl jsem slaboučký, tedy housle. Jenže hudební školu jsem navštívil jen jednou, neboť hned druhý týden jsem jel, s dalšími dětmi, autobusem do ozdravovny. Objekt hotelu „Lázně“, potažmo LŠU – Lidové školy umění, byl zbourán i s kapličkou stojící u mostku přes náhon, hned na začátku osmdesátých let minulého století. Utvořivší se prostor, byl využit pro stavbu nového kulturního domu. „Liduška“ byla už v šedesátých letech přemístěna opět do bývalého hotelu, tentokrát Horákova, na horním konci Smetanova náměstí. Ta budova dodnes stojí, na jižní straně má zdařilou přístavbu, a je v nich ZUŠ – Základní umělecká škola. Dětská ozdravovna, kam jsme přijeli, byla na Šumavě, v Javorníku. Šumava, byla i třináct let po válce, skoro bez lidí. Takřka pusté vesnice, které autobus projížděl, nesvítily, byla už tma, když jsme přijeli k ozdravovně. Dlouhý, dvoupodlažní objekt celý zářil, jako na

A léta běží, vážení

naše přivítání, i když stál osamocený mezi lesy. Ale ty jsme viděli až druhý den, protože všude jinde, mimo okruh světla z budovy, se rozprostírala tma. Pokoj, který jsem obýval byl poměrně velký, mimo mne tam ještě byli dva prvňáci. Byly jsme děcka od první třídy po pátou, a všichni jsme chodili do školy, co byla umístěná v té naší ozdravovně, jako jednotřídky. Na vycházky jsme chodili vždy s vychovatelkami, a často i na delší túry, tak to bylo v září, a ještě částečně v říjnu, potom začalo citelně mrznout, objevil se první sníh. Zima přichází na Šumavu brzy. Chumelilo se stále víc a víc, a tak jsme chodili jen u budovy, kde byl proházený sníh. Návštěvy za námi nejezdili, - autobusová linka nikde v okolí nebyla a osobní auto v té době skoro žádný člověk nevlastnil, telefony jen na poštách. Psalo se, dostávaly se dopisy. Na korespondenční listy, co jsem posílal domů, jsem vždy zpáteční adresu končil přípisem: p.p. Stachy – poslední pošta Stachy. Javorník – dětská ozdravovna, bylo odlehlé místo, přesto se mi tam líbilo. Jenom to ne, že jsme každý den povinně užívali rybí tuk, spolknout jej ze lžice, nechutnalo nikomu z nás. V polovině prosince jsme se všichni začali připravovat na odjezd domů a těšili se. Ještě se připravovaly chodby a pokoje na vánoční svátky, a to jsem poprvé uviděl sovětský časopis „Murzilka“, obsahoval spoustu barevných obrázků.

„Děti, v Sovětském svazu chodí na Vánoce Děda Mráz s Murzilkou“, poučovala nás učitelka. Domníval jsem se, že Murzilka je vlastně i malý Mrazíček, a přišlo mi smutné, že máme jen jednoho Ježíška a oni dva. Přihlásil jsem se, a nelogicky vyhrkl: „Ale mi zase máme Spejbla a Hurvínka“. Starší kluci a holky se rozchechtali, a já byl z toho celý zkoprnělý, přeci na Štědrý den chodí ke stromečku Ježíšek, a oznámí to zacinkáním zvonečkem, to je přece jasný, a ty dvě naše loutky se vyrovnají těm dvěma ze Sovětského svazu. Domů jsem se vrátil před Štědrým dnem. Zvykl jsem si na hodně sněhu ze Šumavy, u nás, na zahradě, je taky bílo, jenže takové sousty, jako tam, jej není. Maminka mi později vyprávěla, že ještě za první republiky, byly i v Brodě a okolí, hluboké závěje, zimy, jak se patří, mráz, fučivý vítr a ona chodila do školy až ze Šupichových domů v Cihelně. Ta lokalita se nacházela na severní straně pozemku Domova pro seniory, Reynkova ulice, a sahala takřka na severovýchodní obchvat Havlíčkova Brodu. Bydlela v jednom z nich, spolu s rodiči a sourozenci. Jednoduchý přízemní dům, bez sklepa a pudy, dvě cimry, dvě rodiny. Říkalo se tam „U tří chaloupek“.

V domcích bydleli dělníci ze Šupichovy cihelny. Po škole, končilo se ve čtrnácti letech – bylo jen osm tříd, nastoupila do fabriky, bylo jich doma šest a každá koruna byla

dobrá. Pracovala v továrně na pletené zboží, židovských podnikatelů Druckera a Loewyho, ve Svatovojtěšské ulici, později v tom objektu byla Sušárna mléka. Pracovalo se deset, dvanáct hodin denně, jednou usnula únavou na hromadě látek. Probudilo ji: „Muter, my zaměstnáváme i děti?“ Byla to Ričinka, dcera paní Druckerové. Když přišel Protektorát, Němci začali zabavovat židovský majetek. Milostpaní přišla do provozu a vykládala a nasazeném správci fabriky: „To je takový šarantní důstojník“. Ale už druhý den „šarantní“ důstojník nepustil nikoho z Druckerů do továrny, a zanedlouho jeli všichni do koncentráku, i ta hezká a trochu koketní Ričinka. Nejvíce prý lidé litovali starého pana Erwina Loewiho, měl silnou cukrovku, byl představený židovské náboženské obce v tehdejší Německé Brodě, jel jako první. Nevrátil se nikdo z nich, nezůstali vzpomínky, nezůstalo nic. Na místě jejich domu stojí šestipodlažní panelový dům, nemají ani „kamery zmize-

lých“. Jako z verše jednoho surrealistického básníka: „Zapadlo slunce za dnem, který nebyl, / odešel život, který nikdo nežil“. Vzpomínky, na roztodivnou a již zbouranou Cihelnu, jednou v rozhlase znovu otřel Jan Dvořák, z „Východočeského loutkového divadla Drak, z Hradce Králové“, ve kterém zastával funkci vedoucího souboru a dramaturga. Pocházel ze Světlé nad Sázavou, v raném dětství se přestěhoval s rodiči do Úsobí (a kdo by nyní hádal, že obec ve středověku, byla založena, německými kolonisty, pod názvem Pollersskirchen). Na gymnasium chodil v Německém Brodě a maturoval v roce 1945. V Brodě jej nejvíce uhranula rázovitá Cihelna a Vagonová kolonie, dělnické čtvrti na periférii města. Kolorit těchto dvou, převážně chudinských oblastí mu učaroval. Poutavě vykládal příběhy lidí odtamtud, o jejich práci a životě. Zajímala jej i topografie míst kde bydleli, uličky, zákoutí i pomístní názvy. Přitahoval jej i německobrodský folklór tehdejší doby, a svůj rozhla-

sový pořad prokládal starými brodskými písničkami. Hrály se na známé melodie, jen text byl jiný, jako třeba lidovou písničku: „V tem Kyjově na rohu, stojí krůžok šohajů“, hrála ji kdysi muzika V „Moravanka“, kapelníka Jana Slabáka. V Brodě se zpívalo: „U Mahleru na rohu, stojí parta frajerů“. S humorem vzpomínal i na svoje dětství – v Úsobí mu starší kluk, co už kouřil a chodil do tanečních, s úsměškem, přezíravě a vytahovačně sypal do hlavy svoje zážitky, že už ví, co mají holky pod šaty. U hospody chlapi odchytili malého Dvořáka: „Teď nám to Jeníčku pěkně rozbal“. Začal ochotně vyprávět, ale to už z hospody vyletěl jeho táta, co tam taky seděl, chytil ho za ucho, zacloumal s ním, a táhl domů. Máma se jen pokřižovala, když slyšela, jak syn mluví, chňapla jej za druhé ucho, tamto už měl celé červené a vytahané, no a exekuce se opakovala. Kdysi v televizi běžela každý týden loterie – „Malé televizní sázení – Mates“. Při tahu čísel ze sázenek Matesa, vždy z osudí vypadla vyrobená hlavíčka malého kloučka, „Matesa“, a pověřený televizní pracovník ji ukázal na kameru, zatáhl za její ouško, objevilo se na něm číslo, notář je zapsal, a pokračovalo se dál, podobně jako ve „Sportce“. Bylo by milé, kdyby se takto daly vytahovat i jednotlivé měsíce v roce, a aby to sedělo, například „Únor bílý, pole sílí“, ne, jako ten letošní, povícero jarní.

Již od roku 1993 společnost působí jako celorepublikový distributor zdravotního materiálu a léčiv. Díky široké nabídce produktů i služeb se společnost řadí mezi přední distributory v ČR. Snažíme se přistupovat ke každému klientovi individuálně, což je klíčem k úspěšnému obchodnímu vztahu!

Proč si vybrat distributora Dentimed:

- Široké portfolio výrobků
- Rychlé termíny dodání
- Rozvoz po celé ČR – vlastní doprava
- Sponzorské aktivity
- Vzdělávací program za exkluzivní ceny
- Novinky a akce
- ...a mnoho dalších výhod

Dentimed s.r.o., Družstevní 76, 570 01 Litomyšl
www.dentimed.cz, e-mail: info@dentimed.cz, Tel.: 461 612 740

Vážení zákazníci, dovolujeme si Vám nabídnout naše služby:

- Dodávky inkontinenčních pomůcek za výhodných podmínek
- Od 1. 1. 2020 na trh dodáváme nové inkontinenční pomůcky Dailee, které jsou vyráběny v ČR
- Široký výběr zdravotního materiálu
- Komplexní dezinfekční program
- Elektronický objednávkový systém

Jsme členy odborných organizací:

Váš specializovaný
DISTRIBUTOR
www.dentimed.cz

Josef Milichovský

Vyplněnou křížovku se správnou tajenkou odevzdejte na recepci DS Reynkova do 25. ledna.
Tři vylosovaní úspěšní luštitelé získají hodnotné ceny!

	POSVÁTNY EGYPTSKÝ BYK	1. DÍL TAJENKY	STISKACÍ NAUSNICE	ADAMOV- SKÉ STROJIRNY		ČESKÁ LIGA AKADE- MICKÁ (ZKRATKA)	INICIÁLY HEREČKY ANTALOVÉ	ZMAČENÝ V TRÁVĚ		VÝZTUŽNÁ PRKNA	ODRŮDY NIKELINU	TMAVÉ ČÁSTI DNŮ	TUESDAY (ZKRATKA)	INICIÁLY BERGMANA	2. DÍL TAJENKY	PRAVO- SLAVNÝ OBRAZEK
DOMÁCKY ADĚLA					POZDRAV PŘEDLOŽKA				ČESKÝ ARCHITEKT							
PADEŠÁTI- CENT									PROHŘE- ŠEK (EXPRES.) SLÁVINKA							
HOMÉRŮV EPOS						SAMICE HÝKAVCE EVROPSKÉ KNÍŽECTVÍ								ŽIDOVSKÁ OBEC (ZK.) ZNAČ. PRO- CESORŮ		
CELKOVÁ INFEKCE TĚLA					MÍŠENCI NÁPADNÍK (EXPRES.)								INTER- FERON (ZKRATKA) ZVUK HUS			
	ZKR. ŽEL. STANICE CHYTÁNÍ ZVĚŘE				ŠOSATÉ KABÁTY DĚLAT KAŇKY							UZENKA RAKOUSKÝ PILOT F1				
DOMÁCKY LIANA				LÁTKY NA VYSÍVÁNÍ HL. MĚSTO COLORADA							FORMACE LETADEL SCHOPNÁ PONORU					
OTEC (KNIŽNĚ)			MALÍ KO- PYTNATCI ZAČAROV- VAT							AUTEM NARAZIT PODSTAV- CE						LYŽAŘSKÁ DISCIPLÍNA
ŽALÁRNÍ								SVOLENÍ ZASLUHU- JÍCÍ SI								
	ČES. FOT- BALISTA INIC. HER. ŠIMÁNKA							BANDA ČESKÝ ZPĚVÁK						INICIÁLY JÁGRA FLAŠKY		
ČÁSTEČNĚ SPÁLENÉ UHŘÍ (NÁŘEČ.)						KUDRNA (OBEČNĚ) PŘÍSTO- DULEK							ZNAČKA RIFLI NĚKDE			
BLÁZNIT					ZABITÁ V BITVĚ SMUTEČNÍ OZNAMENÍ						HAŠKŮV FELDKURÁT PODPĚRA					
	NÁŘEZY	SEVERAN (SLOVEN.) DÁT ZA MANŽELKU			BRITSKÁ MINCE NĚMECKÁ ZN. AUT						ODHOZENÍ (SPORT.) ČÍNOVODÍK					
KÓD LETIŠTĚ NEWPORT				TRAMPI (SLANG.) BÝV. OM- BUDSMAN						ZPÍVÁNÍ (SLOVEN.) TENKÁ DYKA					SKLAD (ZASTAR.)	LASTURA
POLNÍ MÍRA (SLOVEN.)			STUDENÁ MÍSTNOST (EXPRES.) SPORY						HRA V MARIÁŠI ZÁDUCHA							
ŘÍMSKÝ VOJENSKÝ ODDÍL						ŠVANDA MOTORIZ. BRIGÁDA (ZKRATKA)							STR. PRŮM. ŠKOLA ŠPANĚLSKÁ CHŮVA			
ZÁPASIT																
ODPOČINEK						KOŠTĚ (OBEČNĚ) ZNAČKA PLUTONIA							KORÁLOVÝ OSTROV ZKR. UHLO- VODANŮ			
3. DÍL TAJENKY																
ALKYL											ŠIJE					POMŮCKY: ARITY, JANKTO, NPT, OŠKVAR

Redakční rada: Ondřej Rázl, Ivana Julišová, Zdena Lehmannová, Magdalena Kufrová

Kontakt: ssmhb@ssmhb.cz, 569 433 757.

Náklad: 400 ks

Za případné chyby v textu se omlouváme.

Uzávěrka příštího čísla 10. března 2025.

Evidenční číslo: MK ČR E 21809

Sponzorem časopisu Jablíčko je společnost Dentimed.